

Pettyes

álmodik a nyár
mit eléd gurítana
parttalan kedvem
sárga homokjáról
S szavaim
fehér vitorláit
küldené érted
a nyár

Am
szemed kékjében
messzire úsztunk
és

kagylópikkelyű
halak ívelnek
hol mosolyunk összetalálkozik
és sirályok röpte
lebbenti a csendet
arcod elé
mig markomból
kihull egy csillag
mit neked iartogattam

És újra indulnak
a fehér vitorlások

Most már biztosan

TÓTH ELEMÉR:

Emberek szaladgálnak

Emberek szaladgálnak a város síkátorain

Az ős kőd-pamacsait lóbálva

vén plakátragasztóként ténfereg a hidakon

S a víz fölé néha — ki tudja honnan —

sirályokat sodor a szél

Majd keresünk valami olcsó szórakozóhelyet

ahol záróráig csak el leszünk valahogy, ne búsulj pajtás

Most az igazi nőre gondolok, akivel

még nem találkoztam, de majd összefutok egyszer

Ő jól érzi magát nálam

Hát maradj itt éjszakára is — mondom neki

kint amúgyis egyre hidegebb van

tudom hogy dideregnél

Járkálunk hajnalonként

Járkálunk hajnalonként
párolgó kenyerekkel.
Vergődve ezer zajban
ér bennünket a reggel.

Huzatos tereinken
lót-futunk szaladgálunk.
Páraként ablakokra
rakódott le az álmunk.

Nappali dolgainkkal
teherben jár a reggel.
Harmatcseppek gurulnak
repülőtereinken.

M. Kolocsányi Anna: CSILLÉK